

עמ"מ 5197/24 - פלוני נ' מדינת ישראל

בית המשפט העליון

עמ"מ 5197/24

לפני:

כבוד השופטת ג' כנפי-שטייניץ

המערער:

פלוני

המשיבה:

נגד
מדינת ישראל

ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי
בחיפה (הנשיא ר' שפירא) מיום 26.5.2024
במ"מ 35561-05-24

תאריך הישיבה: א' בתמוז התשפ"ד (7.7.2024)

בשם המערער:

עו"ד מתניה רוזין

בשם המשיבה:

החלטה

לפני ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בחיפה (הנשיא ר' שפירא) מיום 26.5.2024 במ"מ 35561-05-24, בה אושר צו מעצר מנהלי שניתן בעניינו של המערער על-ידי שר הביטחון מכוח סעיף 2 לחוק סמכויות שעת חירום (מעצרים), התשל"ט-1979.

1. המערער נעצר ביום 20.11.2023 לחקירה פלילית בחשד לעבירות ביטחון ועבירות נשק. לאחר בחינת החומר הראייתי שנאסף, משנמצא כי לא קיימת תשתית ראייתית מספקת להגשת כתב אישום בעניינו, הורה שר הביטחון ביום 20.12.2023 על מעצרו המנהלי עד ליום 16.5.2024. בתום תקופת הצו המקורי, הורה שר הביטחון על מעצרו המנהלי של המערער לתקופה נוספת של ששה חודשים נוספים, עד ליום 15.11.2024. בפרפראזה הגלויה שנמסרה בעניינו של המערער, צוין כי "הנדון עוסק בהברחות אמל"ח מלבנון לישראל המהוות סיכון ממשי לביטחון המדינה"; "הנדון חשוד בהברחות אמל"ח חריג בהיקפו, אשר חלקו עלול להגיע לידיים עוינות ולשמש גורמי טרור בגדה המערבית ובעומק ישראל"; "בחקירתו מסר כי עמד בקשר עם גורמים בלבנון לטובת קידום הברחות אמל"ח וסמים, את חלקם מאפיין בחקירתו כפעילי חזבאללה"; וכן "מסוכנות הנדון עומדת בעינה, בין היתר

לאור התקופה הביטחונית הנוכחית - מלחמה רב זירתית במסגרתה מנסים איראן ושלוחותיה לממש פעילות טרור בתוך שטחי ישראל ויהודה ושומרון".

2. צו המעצר הנוכחי אושר בהחלטתו של בית המשפט המחוזי, עליו נסוב הערעור שלפניי. בית המשפט המחוזי קבע בהחלטתו - לאחר שבחן את החומר החסוי שהוצג בפניו - כי קיימת תשתית ראייתית משמעותית המצביעה על מעורבות המערער בפעולות העלולות לסכן באופן ממשי ומידי את ביטחון המדינה והציבור. עוד קבע כי אין בחלוף הזמן מעת הוצאת צו המעצר הראשון כדי להפחית מעוצמת המסוכנות שהיא "ממשית ומידית בהסתברות קרובה לוודאות ואין דרך אחרת למנעה אלא באמצעות הגבלת חירות בדרך של מעצר מנהלי". לנוכח האמור, אישר את צו המעצר למלוא התקופה הנקובה בו.

3. מכאן הערעור דן, בגדרו טוען המערער לביטול צו המעצר המנהלי ולחילופין לקיצורו. המערער טוען, בעיקרו של דבר, כי שגה בית המשפט המחוזי בקבעו כי נשקפת מהמערער סכנה ממשית לפגיעה בביטחון המדינה והציבור; כי לא הובא מידע עדכני בעניינו המצדיק את המשך מעצרו; כי היה מקום לנקוט באמצעים פוגעניים פחות, דוגמת חלופת מעצר או נקיטה בהליך פלילי; וכי למציאות הביטחונית הנוכחית ניתן משקל רב מדי בהחלטה על המשך מעצרו.

4. לאחר עיון בחומר החסוי הרב שהונח לפניי, ובכללו חומר עדכני שהתקבל לאחר הדיון בבית המשפט המחוזי, מצאתי כי זה מבסס היטב את מסוכנותו של המערער, כמתואר בפרפראזה הגלויה, וכי המשך מעצרו של המערער אכן נדרש על מנת למנוע קידום הברחת אמל"ח והגעתו לידיים עוינות. בשים לב לרמת המסוכנות הנשקפת מהפעילות האמורה, וביתר שאת בעת הנוכחית על רקע אירועי התקופה, אין בחלופת מעצר ליתן מענה סביר לתכלית הביטחונית העומדת ביסוד המעצר. לנוכח האמור, לא נמצא טעם להתערב בהחלטתו של בית המשפט המחוזי.

הערעור נדחה אפוא.

ניתנה היום, א' בתמוז התשפ"ד (7.7.2024).

שׁוֹפֵט